Far a rege

Far a rege fuler, oysgeshepter,
Gib ikh di velt un oykh yene ob.
Flihen biz der hoykh, nokh nit dershvebter,
Oder biz dem obgrund kop arop.

Bin oyf vegen alerley gegangen,
Zikh, vi zamd, tsupitselt in dem zamd,
Nor dem eyn veg nit gekent derlangen,
Ergits nit gevezen ungetsamt.

Hob in netsen zikh aleyn gefangen,
Netsen, vos ikh hob gevebt aleyn.
Zeht, di zun, zi iz shoyn bald fergangen,
Halt keyn zakh nit ob shoyn ihr fergehn?

Far a rege fuler, oysgeshepter...

Für einen vollen, ausgeschöpften Moment
gebe ich Diesseits und Jenseits her.
Bis in nie erreichte Höhen fliegen,
oder kopfüber in den Abgrund.

Ging auf verschiedensten Wegen,
löste mich wie Sand auf in Sand,
aber konnte den einen Weg nicht erreichen,
war nirgends ohne Zügel.

Fing mich selbst in Netzen,
Netzen, die ich selbst wob.
Seht die Sonne, sie wird bald untergehen,
gibt es nichts, das sie vom Untergang abhält?

Aus: Aron Glantz Leyeles: Labirint, Nyu York 1918
(Transkription und Übertragung von Martin Quetsche)
www.schmarowotsnik.de

פאַר אַ רגע

פאַר א רגע פולער, אויסגעשעפּטער,
גיב איך די וועלט און אויך יענע אָב.
פליהען ביז דער הויך, נאָך ניט דערשוועבטער,
אדער ביז דעם אָבגרונד קאָפּ אראב.

בין אויף וועגען אַלערליי געגאַנגען,
זיך, ווי זאַמד, צופּיצעלט אין דעם זאַמד,
נאָר דעם איין וועג ניט געקענט דערלאַנגען,
ערגיץ ניט געוועזען אונגעצאַמט.

האָב אין נעצען זיך אליין געפאַנגען,
נעצען, וואָס איך האָב געוועבט אַליין.

זעהט, די זון, זי איז שוין באַלד פערגאַנגען,
האַלט קיין זאַך ניט אָב שוין איהר פערגעהן?

פאר א רגע פולער, אויסגעשעפּטער...